

Domme, saa længe dette Ord "Domcenter" nur en Gang staa i Grundloven, i det Mindste de egentlig fæste Stenomme, gaa ind under dette Begreb. Jeg finder det urigtigt at afhænde nogen som helst Del af Stenomme, tilhørende Staten, uden at det i Forvejen er oplyst for Repræsentationen, og jeg er overbevist om, at der som hvert Sælg, som var stiftet af flige Stenomme, havde været forelagt Rigsdagen, saa vilde muligheden eller anden Kommune her i Landet ikke have faaet saa billige Villkaar, som Tilfellet har været (Udbrydelse), jeg sigter her paa navnlig til Kjøbenhavn. Hvad nu det Punkt angaar, som er omtalt paa 3die Spalte i Betænkningen, og som angaar en Afhændelse til Kjøbenhavns Havn, saa vil jeg, hvorvel jeg mener, at den Slags Stenomme aldrig kunde afhændes uden ved offentlig Auktion — jeg sagde vigtig nok aldrig, men jeg mener: "Regler", — dog sige, at ligeoverfor Havnen, som jo er en blandet Institution, dels en kommunal og dels en Statsinstitution, bør man maaſte ikke gjøre nogen Indvending netop imod det Punkt, som er fremdraget af Udvalget, idet jeg tror, at det dog vilde være mindre rigtigt der at lade en Auktion træde frem. Der er endnu et Punkt, jeg vil omtale; det angaar Realisationer under Militæretaten. Det har været mig kjært at se fremdraget fra Statsrevisionens Side, at der blandt de Sager, som sælges, er en ikke ringe Del, der ikke havde været brugte, og hvorpaa der er tabt Betydeligt. I den Henseende anføres nu Tab paa Godtidsbeholdning angaaende Salget af 7,393 Paa Gålstøveler, der have kostet 35,841 Rd., og hvortil der kun er erholdt 12,270 Rd., 28 Sk. Det forekommer mig, at der enten maa have været vist en mindre Omhyggelighed ved Anskaffelsen af dette Godst, eller ogsaa, at man har folgt det i Alid. Det er imidlertid ikke den eneste Art af Beskædningsstykker, som paa denne Maade realiseres fra Militæretatens Side, der er flere Tilfælde, hvor det maa forbauses, der ikke er ganske speciel Sagtyndig, at ligeledes ubrugte Ting, som ikke for Lægmands Dine se ud, som om de fælede det Mindste, dog blive solgte for en meget ringe Pris. Det er Altsammen

Nøget, der efter min Formenting maa gjøre dette Thing opmærksomt paa det Udfælsige, i at vi en Gang kunne komme over til Selvbeskædnings, saaledes at man ikke solgger, og samler disse Statte, som Møl kunne fortære og Dyvehaand-rane, thi dette Sidste have vi ogsaa haft. Exempler paa, men derimod lader enhver Mand bruge den Skæddragt, han gaar og staa i til daglig Brug, det er ikke værd at opdyngge det Slags Statte, men det er langt naturliger og mere svarende til en Hver som den, Danmark kan tænke paa, at stille sig Maalen, at det bliver muligt til enhver Tid for enhver Mand at gjøre i den Dragt, hvori han gaar og staa til daglig Brug. Jeg fremhæver kun dette for at vise, at her er een Grund mere til en Gang at komme ind paa denne fornuftige Bet. Der er endnu et meget mærkeligt Punkt, som jeg till Slutning skal omtale, og det er, hvad der er anført i Slutningen af Betænkningen, hvoraf man ser, at Generalbesøget i Reglen ikke undersøges de lokale Kasser. Det forekommer mig, at der paa andre Steder er visse Tingere, som ligge i Sager, der have været omtalte her i Salen endnu i denne Session, om, at det kunde være meget ondfælsigt, at der blev haade af Amtmanden, og af denne Regnskabsbedsmand foretaget saadanne Kasse-eftersyn, og jeg kan ikke undet end udtale min Tak til Udvalget, som har fremhævet dette Punkt, for at det kan blive oplyst fra Regjerings, hvilken særlig Grund der kan være til, at et saadant Eftersyn ikke har fundet Sted; mig forekommer det i høj Grad forunderligt, at det ikke er sket. — Jeg skal inden jeg slutter, gjøre en lille Bemærkning til den ærede Rdsfører. Han fremhævede denne Sag som den tabte, og gjenfundne Million, som har været omtalt i Landstinget; men jeg synes ikke, at han var, saa ganske billig, mod den nuværende Indenrigsminister, idet den ærede Rdsfører ikke oplyste, hvad Ministeren havde svaret. Jeg har læst den vedkommende Diskussion i Landstingstidenden, og det forekommer mig, at de Oplysninger, Ministeren gav, være ganske tilfredsstillende, idet de nemlig gif ud paa, at Krigsministeriet til den da gængsne Tid ikke havde disponeret over henved en halv